

Mindretal har stillet et Ændringsforslag, hvorefter Statskassen overtager hele Udgiften for Landkommunernes Vedkommende, og den ærede Ordfører for Mindretallet har bebudet, at der til tredje Behandling vilde blive stillet et lignende Forslag for Købstadkommunernes Vedkommende. Det er naturligvis et Forslag, der er let at stille; det ligger lige ud ad Landevejen; men Henvisningen til, at Staten skal tage det hele og Kommunerne ganske fries for Udgifterne til dette Formaal, vil jo i alt Fald ikke kunne muliggøre Gennemførelsen af en Lov om forbedrede Lønninger for Lærerne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte mod Slutningen af Gaarsmødet, at det Børnetal, som ligger til Grund for Beregningen af Tilskuddet til København, er galt, det er allerede nu for lavt. De paagældende Tal for Børnene, 42,000 for København og 288,000 for Kommunerne udenfor København, disse Tal, der ligge til Grund for Beregningen, ere opgivne af Statistisk Bureau, de ere opgivne kort Tid før Lovforslagenes endelige Udarbejdelse, og Tallene ere efter de sidste fuldstændige Oplysninger. Disse Tal maa selvfølgelig udfindes og fastslaaes for et Tidspunkt, hvor der samtidig foreligger officielle og fuldstændige Angivelser for alle Kommuner Landet over. At nu den ene Part, Københavns Kommune, vil kunne paavise den Stigning, der for dennes Vedkommende har fundet Sted siden, kan naturligvis ikke medføre, at Forholdstallet saa maa forandres. Tallet, hvorefter Københavns Kommunes Tilskud er beregnet, er sat efter Forholdet 42,000 til 288,000, altsaa de sidste officielle Tal, der foreligge fra samme Tidspunkt. Tallet 42,000 skal være steget siden, men selvfølgelig maa det ogsaa anses for givet, at Tallet 288,000 er steget; det vilde derfor være ganske ensidigt at forandre Forholdstallet ved at forhøje det ene Tal, men lade det andet blive staaende, skønt det maa anses for givet, at ogsaa dette er vokset siden den sidste officielle Opgivelse.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen) henvendte sig paa ny til mig angaaende Forskolelærerindernes og de eksaminerede Lærerinders Forpligtelse til at undervise i Haandgerning. Det ærede Medlem var ubekendt med, at der kunde rejses Tvivl om de førstnævntes Forpligtelse til at undervise andet Sted end i deres egen Skole, i Forskolen. I Anmærkningerne til Lovforslaget

af 1904 om Tillæg til Skoleloven vil det ærede Medlem netop finde dette Motiv angivet til, at der paa dette Forslag var opstillet et særligt Honorar, et Honorar paa 50 Kr. til Forskolelærerinderne for Undervisning i Haandgerning i Hovedskolen. Det er altsaa netop dette Motiv, at det maatte anses for tvivlsomt, om Forskolelærerinderne vare forpligtede til at overtage Undervisningen i Hovedskolen, som førte til Forslaget om særligt Honorar derfor.

Naar det samme ærede Medlem og ligeledes det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen Halsted) omtalte Forslaget om Pensionsforhøjelse for Lærere og Lærerinder samt Lærerenker, vil jeg dog erindre om, hvad jeg særlig fremdrog, da jeg omtalte dette Ændringsforslag, at det er store Betæneligheder, der maa rejse sig imod at forhøje Pensionerne, alle Pensionerne for en enkelt Etat, og at dette vil kunne medføre meget vidtrækkende Konsekvenser. Derimod formentlig jeg, at man vil kunne se noget anderledes paa Spørgsmaalet om Lærerenkernes Pensioner, at man vil kunne tage dette Spørgsmaal op som en human og meget ønskelig og paakrævet Foranstaltning, der vil kunne løses uden Frygt for, at der derved rejses andre Krav, der ville medføre alt for vidtgaaende Konsekvenser.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (K. Pedersen) spurgte mig om et Forhold, og da det ærede Medlem særlig ønskede, at jeg skulde besvare hans Spørgsmaal, skal jeg berøre det. Det er et meget specielt Spørgsmaal; det er nemlig, om en Bestemmelse i Instruksen af 1814 for Lærerne ved Almueskolerne paa Landet maa anses for at være gældende. Efter denne Bestemmelse skulde nemlig de Børn, der ere over 12 Aar gamle, paa Søndagene møde deres Skolelærer ved Kirken og følge med ham ind og forblive i Kirken, saa længe Gudstjenesten varer, og de af Børnene, som bedst kunne „holde Tonen“ i Sang, skal han give Plads i Koret. Det forholder sig med denne som med forskellige andre Bestemmelser saaledes, at der formentlig ikke vil kunne paavises nogen særlig Anordning eller Bestemmelse, hvorefter den er ophævet, det være direkte eller ved senere Bestemmelser om samme Emne. Derimod hører denne Bestemmelse, denne Ordre til Skolelærerne og Børnene, ganske utvivlsomt til dem, der maa anses for forlængst at være bortfaldne i Praksis, ophævede ved Ikke-Brug. Instruksen af samme Dag [paalægger i øvrigt ogsaa Købstad-